

Full diocesà

21 de juliol del 2024

p4 —Desenes de participants a les colònies diocesanes Aventura't

p7 —Àfrica: centenars de víctimes mortals per la persecució dels cristians

Iniciació en el camí de pregària

El XXXVII curset d'estiu tindrà lloc del 22 al 24 de juliol al Seminari de Vic, en horari matinal, de les deu a dos quarts de dues*. El curset serà impartit per Dr. Àngel Moreno Sancho, prevere del bisbat de Sigüenza-Guadalajara.

Ens diu el nostre bisbe: «Ja és tradició entre nosaltres que pel juliol dediquem uns quants dies a intensificar la nostra formació teològica, pastoral, espiritual. Aquest any celebrarem el Curset d'Estiu els dies 22, 23 i 24, de dilluns a dimecres. El format serà el de sessions matinals i és obert a tothom qui hi vulgui participar. »Naturalment, els primers convidats són els preveres i diaques, que necessiten, per raó del ministeri, una formació permanent; però també ho són els religiosos i els laics, especialment els qui tenen encàrrecs pastorals.

»Per a aquest curset, hem convidat a participar-hi D. Àngel Moreno Sancho, capellà del monestir cistercenc de Buenafuente del Sistal, a la diòcesi de Sigüenza-Guadalajara, que ens ajudarà a veure la importància de l'oració per a la vida cristiana, sota el títol "Iniciació en el camí de pregària".

»Amb vista a l'Any Sant 2025, el papa Francesc ens demana que ens hi preparem aprofundint en la pregària, «a fi de recuperar el desig d'estar a la presència del Senyor, escoltar-lo i adorar-lo». El Curset d'Estiu, doncs, ens pot servir per a complir el que ens demana el Sant Pare.»

Inscripcions: registre@bisbatvic.org o bé 93 883 26 55. *Hi ha la possibilitat de quedar-se a dinar cada dia.

«Abans éreu lluny de les promeses, però ara la sang del Crist us ha apropat»

Diumenge XVI durant l'any / Cicle B

Lectura de la profecia de Jeremies

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor. »Vénen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

(23,1-6)

Salm responsorial

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.

[144]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses, però ara la sang del Crist us ha apropat. Ell és la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barriera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort a la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit. (2,13-18)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una mica.» Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni per

menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

(6,30-34)

«I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap»

«Jesús veié una gran gentada i se'n compadí»

Marcel Nsanzineza, prev.

En l'evangeli d'aquest diumenge, sant Marc relata el retrobament dels deixebles amb Jesús després de la missió que els havia encomanat, com escoltàvem en la perícope de diumenge passat. Jesús els convida a acompanyar-lo a un lloc apartat i tranquil per reposar. Però de seguida la gent hi va. Llavors, què farà Jesús? ¿Continuarà el projecte inicial, o s'ocuparà d'aquella gernació que *eren com ovelles esgarriades*? La resposta és clara: «*Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor; i es posà a instruir-los llargament.*» Jesús encarna la plenitud de l'amor de Déu pel seu poble esgarriat i amb la seva paraula els guia i alimenta.

El que atreu les multituds no és solament la mateixa persona de Jesús que fa miracles, cura malalts, escolta la gent, no condemna, va cap als més desvalguts i els més petits; però també és el seu ensenyament que aporta a la multitud una paraula d'amor i esperança, una paraula que toqui allò que més necessiten. Les seves paraules són «*esperit i vida*» (Jn 6,63). Són paraules que obren a la compassió, la bondat i l'amor al proïsme, que és el missatge central de Jesús.

Com afirma l'apòstol Pau als Efesis, l'amor de Crist suscita la reconciliació i la unitat de tothom, anul·lant les diferències que separaven jueus i gentils. Ell és l'artífex i el promotor de la pau, ja que amb el seu amor manifestat en la creu ha anihilat per sempre l'odi, portant tota la humanitat a la trobada amb Déu Pare.

En la nostra societat, que convida més aviat a la duresa, els creients, com a deixebles de Jesús, som cridats a portar al món paraules d'esperança, amor, tendresa i compassió, tan necessàries.

La imatge

Un port, sempre un lloc de màxima concurrència. Per una cosa o altra, tothom s'hi arriba: pel comerç, pels viatges, per posar-se en contacte amb el món.

Per això avui Jesús porta els deixebles a un lloc tranquil per parlar de la tasca o trobar espai per al descans, per a con-viure, com potser ens passa aquests dies, que afeblim l'activitat i els horaris i donem lloc al lleure i a la formació.

Jesús predicant al port (1598).
Jan Brueghel el Vell

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

22 dilluns

—Santa Maria Magdalena, penitent
Ct 3,1-4 o bé 2C 5,14-17 / Salm 62 /
Jo 20,1-2.11-18

23 dimarts

—Santa Brígida de Suècia
—Sts. Maria, Gràcia i Bernat, mrs.
d'Alcira
Ga 2,19-20 / Salm 33 / Jo 15,1-8

24 dimecres

—Santa Cristina, vg. mr.
Jr 1,1.4-10 / Salm 70 / Mt 13,1-9

25 Sant Jaume apòstol

Ac 4,33;5,12.27-33;12,1b.2 o bé
11,19-21;12,1-2.24 / Salm 66 / 2C
4,7-15 / Mt 20,20-28

26 divendres

—Sant Joaquim i Santa Anna, pares
de la benaurada Verge Maria
Jr 3,14-17 / Jr 31 / Mt 13,18-23

27 dissabte

—Santa Natàlia, mr.
—Sant Cugat, mr.
Jr 7,1-11 / Salm 83 / Mt 13,24-30

28 diumenge XVII durant l'any /
Cicle B

Jornada mundial dels avis i de la
gent gran
—Sant Victor I, papa
—Sant Pere Poveda, fund.
2R 4,42-44 / Salm 144 / Ef 4,1-6 /
Jo 6,1-15

Una nova edició de les colònies Aventura't

Delegació de Joves

De l'1 al 7 de juliol van tenir lloc a la Garrotxa les colònies Aventura't. Cinquanta-set infants i adolescents de set a disset anys i una vintena de monitors vam participar en aquesta activitat organitzada per la Delegació de Joves del bisbat. Hi poguérem gaudir de diverses activitats: jocs, excursions, piscina, tallers, moments d'oració, missa, adoració...

Vam visitar la granja Casamitjana, on vam poder veure i tocar diversos animals. També vam visitar el volcà Cruscà i passejàrem per la Fageda d'en Jordà.

El diumenge vam celebrar l'eucaristia amb totes les famílies com a comiat de les colònies fins l'any vinent.

Celebració del primers actes de l'Any Romeu

Redacció

Amb motiu del 150è aniversari del naixement de Mn. Lluís Romeu i Corominas (Vic, 1874-1937), el dia 21 de juny, a la Sala de Sínodes del Palau Episcopal de Vic, es presentà l'Any Romeu. Romeu fou prevere del bisbat de Vic, compositor, mestre de capella i organista de la catedral vigatana.

El bisbe de Vic, Romà Casanova, en les seves paraules inaugurals deia que «no podíem passar per alt aquesta commemoració, ja que és un dels fills il·lustres del nostre bisbat» i ressaltava que «la música està al servei de la litúrgia i no al revés».

Mn. Valentí Miserachs, director emèrit del Pontifici Institut de Música Sacra i antic mestre de capella de Santa Maria la Major de Roma, va ser l'encarregat de glossar la vida i obra de Mn. Lluís Romeu. Per fer més amena la seva explicació, Miserachs anà entonant algunes peces musicals de l'extensa obra de Romeu.

Mn. Josep Maria Riba, vicari general, desgranà els primers actes de l'Any Romeu —que se celebrarà fins a la tardor del 2025—. Seran actes amb ressò diocesà, més enllà de la ciutat de Vic, i de caire molt diferent.

La Coral Canigó va cloure l'acte interpretant tres peces de Lluís Romeu: «Collint violetes», «Rosa del folló» i «La boira»,

una composició amb música de Lluís Romeu i lletra de Jacint Verdaguer que era la primera vegada que s'interpretava.

Missa cantada i ofrena floral

El diumenge, 30 de juny, se celebrà a la catedral de Vic una missa en commemoració del 150è aniversari de Mn. Romeu. La Coral Canigó, acompanyada a l'orgue per Eudald Buch, interpretà la Missa del Centenari de Balma i altres obres de Romeu. Seguidament, al claustre de la catedral, el Bisbat de Vic i l'Ajuntament de Vic feren una ofrena floral davant el sepulcre de l'insigne prevere i músic vigatà.

Internet ha d'estar al servei de la dignitat humana i no perjudicar-la

Declaració «Dignitas infinita» (XII)

Els principals delictes que es cometen per internet inclouen: frau informàtic, suplantació d'identitat, delictes contra la intimitat, ciberassetjament (*ciberbullying*), distribució de pornografia infantil, delictes contra la propietat intel·lectual, ciberterrorisme, estafes en línia, *hacking*, *ransomware*, delictes relacionats amb el joc en línia, *spamming*, *grooming* i delictes financers.

La declaració *Dignitas infinita* posa l'accent en la falsedat i la violència que es poden produir a les xarxes: «només cal pensar en com és de fàcil, a través d'aquests mitjans, posar en perill la bona reputació de qualsevol persona amb notícies falses i calúmnies». Sobre aquest punt, el papa Francesc subratlla que no és sa confondre la comunicació amb el mer contacte virtual. De fet, l'entorn digital també és un territori de solitud, manipulació, explotació i violència, fins a arribar al cas extrem del *dark web*. Els mitjans de comunicació digitals poden exposar al risc de dependència, d'aïllament i de progressiva pèrdua de contacte amb la realitat concreta, obstaculitzant el desenvolupament de relacions interpersonals autèntiques. Noves formes de violència es difonen mitjançant els *social media*, com ara el ciberassetjament; la web també és un canal de difusió de la pornografia i d'explotació de les persones per a fins sexuals o mitjançant el joc d'atzar. I així és com, allà on creixen

les possibilitats de connexió, ocorre paradoxalment que tothom es troba en realitat cada cop més aïllat i emporbit de relacions interpersonals: «En la comunicació digital es vol mostrar tot i cada individu es converteix en objecte de mirades que furguen, despullen i divulguen, sovint de manera anònima. El respecte a l'altre es fa miques i, d'aquesta manera, al mateix temps que el desplaço, l'ignoro i el mantinc lluny, sense cap pudor puc envair la seva vida fins a l'extrem. Aquestes tendències representen el costat fosc del progrés digital.»

Des d'aquesta perspectiva, si la tecnologia ha d'estar al servei de la dignitat humana i no perjudicar-la, i si ha de promoure la pau en lloc de la violència, la comunitat humana ha de ser proactiva a l'hora d'abordar aquestes tendències respectant la dignitat humana i promovent el bé. En aquest món globalitzat, «els mitjans de comunicació poden ajudar a fer-nos sentir més propers els uns als altres, a percebre un renovat sentit d'unitat de la família humana que ens impulsi a la solidaritat i al compromís seriós per una vida més digna per a tots. [...] Poden ajudar-nos en aquesta tasca, especialment avui, quan les xarxes de la comunicació humana han assolit nivells de desenvolupament inaudits. En particular, internet pot oferir més possibilitats de trobada i de solidaritat entre tots; i això és una cosa bona, és un do de Déu.»

698 cristians africans assassinats aquest 2024

Una expansió territorial mortífera de l'Estat Islàmic

L'expansió territorial del grup Estat Islàmic (ISIS, Daesh) a l'Àfrica ha tingut com a conseqüència terrible la massacre, desplaçament i assetjament indiscriminat dels cristians del continent. En països com Nigèria, la República Democràtica del Congo (RDC), Moçambic, Camerun i Mali, els cristians pateixen nivells de persecució sense precedents, sovint sense gaire atenció mundial.

Un informe resumeix tots els atacs contra cristians reivindicats durant el primer semestre de l'any, de l'1 de gener al 30 de juny del 2024. Quatre de les branques subsaharianes de l'Estat Islàmic (Àfrica Central, Moçambic, Àfrica Occidental i Sahel) són responsables d'aquests crims.

De l'1 de gener al 30 de juny d'enguany, l'Estat Islàmic s'ha atribuït la responsabilitat de l'assassinat de 698 cristi-

ans africans; 319 van ser decapitats i 379 van ser tirotejats. A més, l'Estat Islàmic afirma haver segrestat (però no assassinat) 63 cristians i haver cremat almenys 1.049 cases, destruint 23 esglésies i 12 escoles.

Per països, la gran majoria dels cristians (639 persones) van ser assassinats a la República Democràtica del Congo per la Província Central d'Àfrica de l'Estat Islàmic (ISCAP). Això representa aproximadament el 92% de totes les morts de cristians en el primer semestre del 2024. Al Congo, tots els atacs van tenir lloc a les províncies de Kivu del Nord i Ituri, al nord-est, que frontereja amb Uganda.

Les morts també van augmentar dràsticament cap al final del període: ISCAP afirma haver matat 300 cristians (o al voltant del 47% del total en el que va de 2024) només al juny.

Aprovat un pla de reparació de les víctimes d'abusos

Conferència Episcopal Espanyola

La Conferència Episcopal Espanyola (CEE) va celebrar el dia 9 de juliol una Assemblea Plenària extraordinària, convocada la setmana passada per la seva Comissió Permanent. S'hi van aprovar tres documents: les «Línies de treball de les institucions de l'Església catòlica a Espanya»; el «Pla de reparació integral a menors i persones equiparades en drets, víctimes d'abusos sexuals», i els «Criteris orientadors per a la reparació integral».

Les cinc línies de treball de la Conferència Episcopal Espanyola se centren a reconèixer i reparar les víctimes, atendre-les, prevenir abusos, formar professionals i investigar. També van aprovar un «Pla de reparació integral per a les víctimes d'abusos sexuals en l'àmbit de l'Església». La CEE i la Conferència de Religiosos treballen conjuntament en aquest pla, que inclou la creació d'un òrgan coordinador per a assegurar una reparació integral, fins i tot en casos en què el delicte hagi prescrit o el victimari hagi mort.

L'amor tot ho lliga i perfecciona (Col 3,14)

Romà Casanova, bisbe de Vic

El temps de vacances no ha de ser necessàriament el de més despeses. Pot semblar, en una societat consumista com la nostra, que a més dispendi més fruïció. La qual cosa és falsa i ens podria dur a una cursa sense sentit en la recerca de felicitat per un camí erroni. Les vacances han de ser, al contrari, el temps en què tenim cura de les relacions personals, des de la perspectiva de l'amor. Això és clau per a no caure en el parany de la recerca egoista d'un mateix, com si en aquest temps no hi hagués ningú més al món. De fet, dades estadístiques de caràcter social constaten que durant les vacances es produeix un nombre significatiu de ruptures familiars. Quelcom ens passa com a societat quan, en l'època de més intensa relació, hi ha més trencaments.

Refer les relacions humanes hauria de ser un dels nostres neguits sempre, també en el període vacacional

Les relacions personals són el cavall de batalla per a tot-hom. Déu no ens ha creat per a estar sols; vol que sortim del nostre jo per trobar-nos amb els altres. El tancament en un mateix és un contrasentit per a la nostra naturalesa humana. El trobament amb els altres té una finalitat: acceptar-los i estimar-los. Solament l'amor, que significa voler el bé de l'altre, dona plenitud al nostre ésser en la seva realitat més pregonada. Sols les relacions humanes fonamentades en l'amor produeixen un benestar autèntic. Per això, encara que siguem de vacances, no podem deixar de tenir cura de les relacions personals, amb tot el que signifiqui d'acceptació de l'altre, de voler el seu bé, d'eixida d'un mateix. No hi ha autèntica relació entre persones sense aquelles tres expressions del papa Francesc: «si us palau», «gràcies» i «perdó».

Sempre i en tot lloc hem de tenir present que no podem ser egoistament feliços. Això seria una fal·làcia que manifesta una contradicció evident. Per aquest motiu, en el temps de vacances hem de cercar el que sigui veritable amor, perquè sense aquesta virtut tota altra cosa és no-res. *L'amor tot ho lliga i perfecciona* (Col 3,14), deia sant Pau. Aquest hauria de ser el lema de les nostres vacances, siguem on siguem. Com cerco el bé dels altres?; com em preocupo dels més febles del meu entorn: els petits, els ancians i els malalts?; com penso refer relacions que s'han afeblit o trencat?, haurien de ser els nostres neguits sempre, també en el període vacacional. Perquè qualsevol altra cosa, encara que sigui la més sofisticada i la més cara, no és capaç de generar el que fa l'amor en les relacions interpersonals, tan importants per a la realització d'un mateix.

